

ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВІДНОСИН СУБ'ЄКТІВ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕХАНІЗМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Запропоновано принципи формування інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності, розкрито існуючі проблеми в інформаційних відносинах суб'єктів регуляторної діяльності, зазначено механізми державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності.

Ключові слова: державна регуляторна політика, регуляторна діяльність, інформаційні відносини, принципи, механізми, державне регулювання.

Предложены принципы формирования информационных отношений в сфере регуляторной деятельности, раскрыты существующие проблемы в информационных отношениях субъектов регуляторной деятельности, определены механизмы государственного регулирования информационных отношений в сфере регуляторной деятельности.

Ключевые слова: государственная регуляторная политика, регуляторная деятельность, информационные отношения, принципы, механизмы, государственное регулирование.

The principles of formation of information relations in the field of regulatory activity were proposed, the existing problems of the subjects of information relations of regulatory activities were disclosed, the mechanisms of state regulation of the relations in the information field of regulatory activity were identified.

Key words: the state regulatory policy, the regulatory activity, the information relations, the principles, the mechanisms, the state regulation.

Постановка проблеми. На нинішньому етапі розвитку інформаційного суспільства та необхідності підвищення якості державного управління в Україні регулювання державою

сфери господарювання полягає не в кардинальних змінах, скасуванні існуючих нормативно-правових актів та прийнятті нового пакету документів, а в ефективному врегулюванні інформаційних відносин суб'єктів процесу здійснення регуляторної діяльності (діяльності, спрямованої на підготовку, прийняття, відстеження результативності та перегляд регуляторних актів – нормативно-правових актів та інших письмових документів у сфері господарської діяльності [1]). У зв'язку з цим актуалізується проблема наявних у сфері регуляторної діяльності інформаційних відносин між суб'єктами регулювань та наукових досліджень у цьому напрямі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішенню проблем здійснення регуляторної діяльності як діяльності, направленої на реалізацію державної регуляторної політики у сфері господарювання, присвячені наукові праці багатьох вітчизняних і зарубіжних фахівців у галузі державного управління, економіки, права тощо. Серед українських науковців слід виділити О. В. Кужель, О. В. Літвінова, Д. В. Ляпіна, М. А. Погрібняка, О. Х. Юлдашева та ін. Разом з тим, інформаційні відносини у сфері регуляторної діяльності та механізми їх державного регулювання в Україні ще жодного разу не були предметом окремого наукового комплексного дослідження.

Мета. Зважаючи на це, метою даної статті є аналіз проблем інформаційних відносин суб'єктів регуляторної діяльності та пошук механізмів їх вирішення. Для досягнення мети визначено такі завдання: 1) запропонувати принципи формування інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності; 2) розкрити існуючі проблеми в інформаційних відносинах суб'єктів регуляторної діяльності; 3) зазначити механізми державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності.

Викладення основного матеріалу. Сенс регуляторної діяльності – забезпечення дотримання та захист суспільно значущих інтересів у сфері господарювання. Безпосередньо інтереси певних суб'єктів регулювання сфери господарювання визначені обсягом наданих їм прав, зазначених у Законі України «Про засади державної регуляторної політики у сфері

господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику). В зв'язку з цим, на думку О.В. Літвінова та О.М. Андрєєва [11], з якою варто погодитися, є дуже важливою наявність внутрішнього зв'язку принципів державної регуляторної політики (доцільність, адекватність, ефективність, збалансованість, передбачуваність, прозорість та врахування громадської думки), прав суб'єктів регулювання (громадян, суб'єктів господарювання, їх об'єднань тощо) та процедурних етапів здійснення регуляторної діяльності, які складаються з переліку відповідних обов'язків регуляторних органів (органів законодавчої, виконавчої влади та місцевого самоврядування). Такий зв'язок можна уявити у вигляді схеми, ланцюги якої направлено на належну роботу всієї системи здійснення регуляторної діяльності її суб'єктами (рис. 1).

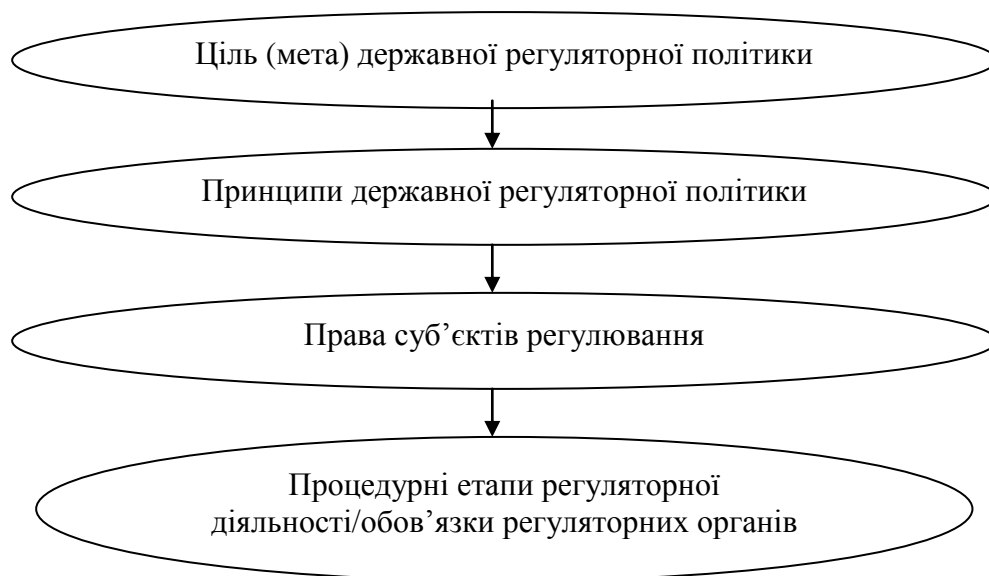

Рис. 1. Схема взаємозв'язку державної регуляторної політики та регуляторної діяльності

Проте, незважаючи на таку встановлену у Законі про регуляторну політику систему здійснення регуляторної діяльності, існує низка недоліків у її ефективному провадженні. Це, насамперед, формальне дотримання регуляторними органами вимог Закону про регуляторну політику, що, на думку О. В. Літвінова [10], існує у вигляді імітації, ігнорування та «м'якого» виконання і створює ілюзію належного провадження регуляторної діяльності, та

як наслідок відсутність розуміння суб'єктами регулювання ефективної та корисної участі у процесі здійснення такої діяльності.

Отже, нагальним постає питання дослідження стану інформаційних відносин суб'єктів процесу здійснення регуляторної діяльності, який склався в Україні, з метою виявлення існуючих проблем на сучасному етапі розбудови інформаційного суспільства. Для цього потрібно зазначити принципи, на яких формуються інформаційні відносини у сфері регуляторної діяльності.

Для з'ясування сутності терміну «принцип» і формулювання його змісту стосовно інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності слід виходити з аналізу двох аспектів цієї проблеми. По-перше, філософського, що дозволить якнайповніше визначити підходи до сутності родового поняття «принцип». По-друге, зі змісту інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності як явища державного управління, розглянутого у попередньому дослідженні автора [6]. Такий двоаспектний підхід уможливує конкретні висновки та формулювання поняття «принципи інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності».

З позицій філософії принцип визначають як основу, начало, керівну ідею або основне правило поведінки [15, с. 363]. У науковій літературі з державного управління дослідники принципи визначають як «керівні правила, основні положення та норми поведінки, якими керуються учасники державного управління» [8, с. 7]; «провідна ідея, правило, покладене в основу якоїсь діяльності» [14, с. 20].

Таке розуміння сутності принципів не суперечить філософському сприйняттю, але конкретизує його стосовно предмета тієї науки, у межах якої здійснюється науковий пошук. Зазначене підтверджує сформульована дослідниками особливостей діяльності органів державного управління теза про сутність принципів. Відповідно до неї принцип виступає «як початкова теоретична посилка формування знання, вказує правильну спрямованість

пізнавального процесу, в оцінці він виступає основою оціночної діяльності, а в практиці визначає напрям і характер перетворення» [3, с. 18].

Такий підхід, на думку Н. Л. Виноградової [7], враховує наявність поведінкової складової принципу та віддзеркалює існуючу різницю між принципами, що притаманні сфері пізнання (принципами у теоретико-методологічних настановах) та сфері практичної діяльності (принципами у нормативно-правових актах, стратегічних комплексних програмах розвитку, інструкціях, інших документах, якими керуються у своїй діяльності державні службовці).

Спільним у всіх цих підходах є розуміння принципів як основи певного явища, поведінки. Відмінності постають у «наповненні» основи конкретним змістом, що залежить від специфіки певного явища чи поведінки. Так, у загальнофілософському сприйнятті принцип – основа поведінки. А з погляду науки державного управління це – основа, в якій відтворено ідеї права й цінності.

Відтак сформулюємо принципи інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності. Це – основні ідеї, відтворені у нормах регуляторного процесу його суб'єктами (табл. 1).

Таблиця 1

Принципи формування інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності

<p>Основні принципи інформаційних відносин (стаття 2 Закону України «Про інформацію» [2])</p>	<p>Основні принципи державної регуляторної політики, на реалізацію якої направлена регуляторна діяльність (стаття 4 Закону про регуляторну політику [1])</p>	<p>Запропоновані основні принципи інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності</p>
<p>1) гарантованість права на</p>	<p>1) доцільність –</p>	<p>1) доступність інформації у</p>

<p>інформацію;</p> <p>2) відкритість, доступність інформації, свобода обміну інформацією;</p> <p>3) достовірність і повнота інформації;</p> <p>4) свобода вираження поглядів і переконань;</p> <p>5) правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації;</p> <p>6) захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя</p>	<p>обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин із метою розв'язання існуючої проблеми;</p> <p>2) адекватність – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у розв'язанні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив;</p> <p>3) ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;</p> <p>4) збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів</p>	<p>сфері регуляторної діяльності;</p> <p>2) консолідація інформації у сфері регуляторної діяльності;</p> <p>3) забезпечення достовірності, збереження та захисту інформації у сфері регуляторної діяльності;</p> <p>4) технологічна єдність інформації у сфері регуляторної діяльності;</p> <p>5) гармонізація оприлюдненої інформації у сфері регуляторної діяльності</p>
--	--	--

	<p>суб'єктів господарювання, громадян та держави;</p> <p>5) передбачуваність – послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності;</p> <p>6) прозорість та врахування громадської думки – відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх</p>	
--	--	--

	<p>об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності</p>	
--	--	--

Отже, суть запропонованих автором принципів інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності полягає у наступному:

1. Принцип доступності інформації у сфері регуляторної діяльності – основною гарантією додержання інформаційних прав громадян та організацій є відкритість інформації у сфері регуляторної діяльності, що зберігається в інформаційних ресурсах регуляторних органів. Такою інформацією є плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів; повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів, аналізів їх регуляторного впливу, звітів про відстеження результативності регуляторних актів; рішення погоджувальних органів; тексти регуляторних актів на стадії проектів разом з текстами аналізів їх регуляторного впливу; тексти (реєстр) офіційно прийнятих регуляторних актів; реєстри скасованих регуляторних актів та тих, що потребують внесення змін, тощо.

2. Принцип консолідації інформації у сфері регуляторної діяльності повинен реалізовуватися з урахуванням збереження протягом тривалого часу інформації у сфері регуляторної діяльності в інформаційних ресурсах регуляторних органів (відкритих комп'ютерних базах даних) та категорії доступу до неї – тобто, інформація у сфері регуляторної діяльності повинна бути безпосередньо доступна для всіх зацікавлених осіб.

3. Принцип забезпечення достовірності, збереження та захисту інформації у сфері регуляторної діяльності – у нормативно-правових актах регуляторних органів, регламентуючих інформаційну систему збереження, поширення та захисту інформації у сфері регуляторної діяльності, повинні бути передбачені процедури забезпечення достовірності і своєчасної актуалізації інформації у сфері регуляторної діяльності в інформаційних ресурсах цих органів та поновлення інформації у разі її втрати в інформаційній системі (створення системи резервних серверів – накопичувачів даних).

4. Принцип технологічної єдності інформації у сфері регуляторної діяльності – інформаційна система збереження, поширення та захисту інформації у сфері регуляторної діяльності повинна розвиватися на основі сумісності стандартів, інтерфейсів та протоколів, єдиних правил надання інформації; відомчі та (або) технологічні бар'єри на шляху обміну інформацією повинні бути відсутніми.

5. Принцип гармонізації оприлюдненої інформації у сфері регуляторної діяльності – у нормативно-правових актах регуляторних органів, регламентуючих інформаційну систему збереження, поширення та захисту інформації у сфері регуляторної діяльності, не повинні бути норми, що створюють умови для ізоляції від глобального інформаційного обміну; норми повинні відповідати основним підходам, що напрацьовані та успішно застосовуються у міжнародній практиці.

Представлені вище принципи інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності дозволяють визначити основні проблеми в інформаційних відносинах суб'єктів регуляторного процесу та сформувані на всіх етапах здійснення регуляторної діяльності, зазначених автором у попередніх дослідженнях [4, 5], цілісну систему як наповнення, доступності та захисту необхідної інформації, так і зацікавленості усіх суб'єктів у здійсненні регуляторного процесу, направленою на прийняття ефективних регулювань та дотримання балансу інтересів «держава-бізнес-громадянин».

Необхідність додержання учасниками регуляторної діяльності сформованих вище принципів їх інформаційних відносин визначається також обставиною, що законодавчі норми, які відносяться до цієї сфери, значно впливають на підходи, методи та конкретні рішення в інших областях державного регулювання соціальних відносин, оскільки будь-який вид суспільних відносин пов'язаний з інформаційною взаємодією суб'єктів, що приймають в них участь.

В Україні, як і в інших країнах світу, діють відповідні механізми, покликані регулювати інформаційні відносини у сфері регуляторної діяльності.

Слід розрізняти категорії «державні механізми» та «механізми державного регулювання».

Державні механізми – це система державних органів, які здійснюють державну владу, установи та підприємства, а також організаційні та фінансові ресурси. За їх допомогою реалізуються завдання і функції держави. Це цілісна ієрархічна система, побудована на засадах субординації й координації [3, с. 33].

Механізми державного регулювання – це сукупність форм, методів, засобів впливу на відповідну сферу, що охоплюють відносини, які склалися між суб'єктами та об'єктами регулювання у процесі визначення та реалізації мети [12, с. 33].

Синтезуючи попередньо викладені теоретичні здобутки та сучасну практику державного управління, визначимо механізми державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності як систему заходів, що розробляються державою, з урахуванням вимог і інтересів суб'єктів регуляторного процесу, і забезпечують: 1) впровадження реалізації державної регуляторної політики та 2) регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності. Перша група механізмів – це створення правової бази, що регламентує процес здійснення регуляторної діяльності у сфері господарювання в Україні. До другої групи механізмів відносимо: формування організаційних структур та інструментів здійснення державного регулювання інформаційних відносин у сфері

регуляторної діяльності, а також кадрове забезпечення системи відповідного державного регулювання.

Важливого значення має методологія відбору засобів та інструментів механізмів державного регулювання. Методологічною базою механізмів державного регулювання є ситуаційний та системний підходи. Методологія механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності має будуватися на використанні залежностей, що вже склалися, врахуванні особливостей процесів, що протікають, усуненні протиріч.

У концептуальному аспекті важливо підкреслити, що механізми державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності потребують розвитку або удосконалення. На думку Н. Л. Виноградової [7], слід відрізнити розвиток механізмів державного регулювання від їх удосконалення. Удосконалення означає покращення окремих елементів або характеристик діючої системи чи її складових, що має призвести до підвищення ефективності функціонування системи. Тому розвиток механізмів державного регулювання має розглядатися як процес поступового переходу від теперішнього стану до іншого, більш якісного. При чому відбуваються характерні перетворення у функціонуванні системи у цілому або регулювання як процесу; привносяться якісно нові елементи, що спонукають реагувати певним чином інші складові системи [13, с. 139].

Враховуючи динамічність процесу здійснення регуляторної діяльності її суб'єктами, розвиток механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності безпосередньо пов'язаний із їх удосконаленням, тобто відбувається майже одночасно, що ще більше актуалізує предмет нашого дослідження.

Головними рушійними силами щодо розвитку механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності на сучасному етапі розбудови інформаційного суспільства в Україні виступають:

1) природні можливості зростання та розвитку механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності, оскільки дані механізми знаходяться поки що на етапі формування та проходять стадію апробації;

2) специфіка регуляторної діяльності, що потребує створення та формування багатопланових механізмів державного регулювання інформаційних відносин її суб'єктів;

3) умови зовнішнього середовища, що постійно змінюється. Динамічність цих змін потребує регулярного, систематичного пристосування та оновлення окремих елементів механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності;

4) досягнення зарубіжного досвіду та пов'язаний з цим пошук і впровадження нових інструментів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності, що довели свою ефективність у міжнародній практиці.

Беручи до уваги попередньо дослідженні автором недоліки існуючого в Україні механізму здійснення регуляторної діяльності її суб'єктами [5], зазначимо чинники механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності та існуючі основні недоліки і проблемні питання, що виникають при реалізації цих чинників на практиці (табл. 2).

Таблиця 2

Проблеми інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності

Чинники механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності	Основні недоліки і проблемні питання
Рівень відкритості регуляторної діяльності органами державного управління	Недосконалість механізму доступу фізичних та юридичних осіб, в т. ч. й іншими органами державного управління, що не є розробниками регуляторних актів,

	<p>до планів діяльності з підготовки проектів регуляторних актів; повідомлень про оприлюднення проектів регуляторних актів, аналізів їх регуляторного впливу, звітів про відстеження результативності регуляторних актів; рішень погоджувальних органів; текстів регуляторних актів на стадії проектів разом з текстами аналізів їх регуляторного впливу; текстів офіційно прийнятих регуляторних актів; реєстрів скасованих регуляторних актів та тих, що потребують внесення змін, через друковані ЗМІ (в зв'язку з обмеженістю обсягу преси) та мережу Інтернет (через недосконалість інформаційного наповнення, постійного оновлення та зручності у користуванні сайтами регуляторних органів/розробників регуляторних актів)</p>
<p>Співпраця інститутів громадянського суспільства із органами державного управління у сфері регуляторної діяльності</p>	<p>1) Відсутність вимог обов'язкового розгляду проектів регуляторних актів, підготовка яких ініційована громадськістю; 2) Відсутність у суб'єктів регулювання прав на подання зауважень та пропозицій до аналізів регуляторного впливу та звітів про відстеження результативності регуляторних актів, ініційованих регуляторними</p>

	<p>органами;</p> <p>3) Низька імплантація у діяльність регуляторних органів практики проведення консультацій із групами суб'єктів регулювання, здійснення громадських експертиз запровадження (перегляду норм) державного регулювання у сфері господарської діяльності;</p> <p>4) Відсутність у суб'єктів регулювання права на захист їх інтересів від порушень регуляторними органами з боку уповноваженого органу – Державної служби України з питань регуляторної політики та підприємництва</p>
<p>Ефективність дії регуляторних актів та аналіз їх наслідків для учасників регуляторного процесу</p>	<p>Контроль результативності дії регуляторних актів має формалізований характер та містить деякі статистичні спостереження або лише процес фіксації факту «виконано/не виконано»</p>

Тобто, аналіз вищезазначених проблем, що склалися в Україні, настановує на думку: наразі відсутній зрозумілий для всіх учасників регуляторного процесу механізм здійснення регуляторної діяльності, спроможний вирішувати у державі соціально-економічні проблеми певної адміністративно-територіальної одиниці. Основною причиною виникнення такої узагальненої проблеми є відсутність системного наукового підходу до координації процесу здійснення регуляторної діяльності всіма її суб'єктами та побудови між ними інформаційних взаємозв'язків.

Виходячи з викладеного, з метою усунення існуючих проблем в інформаційних відносинах суб'єктів регуляторної діяльності пропонуємо підходи до формування системи механізмів державного регулювання цих відносин (рис. 2).

Запропоновані автором підходи до формування системи механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності складаються з трьох блоків. Перший блок містить теоретичні і методичні основи функціонування державної регуляторної політики та відповідної регуляторної діяльності у сфері господарювання; у другому – згруповані засоби державного регулювання, які розподілені за економічними, правовими, організаційними та інформаційними ознаками. Третій блок визначає підходи до формування (подальшого розвитку) системи механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності. Підходи торкаються сфери регуляторної діяльності, сфери інформаційних відносин і сфери соціально-економічних наслідків впроваджених регулювань господарської діяльності.

Висновки. В існуючих умовах, коли Україна вступає у період системної розбудови нового типу діалогу між владою та підприємцями: діалогу щодо умов здійснення господарської діяльності, а, зрештою, і будь-яких проявів суспільно корисної приватної ініціативи, діалогу, в якому організована бізнес-спільнота ще має ствердитися у якості рівноправної та відповідальної сторони регуляторного процесу, провідного учасника розбудови в Україні громадянського суспільства, на нашу думку, існують три альтернативи використання запропонованих підходів:

1. Підвищення вимог щодо виконання чинного регуляторного законодавства.

Переваги	Недоліки
Не ускладнення процесу прийняття та відстеження результативності регуляторних актів	Відсутність систематичного спостереження як над виконанням чинного регуляторного законодавства, так і над виконанням регуляторних актів, відсутність системи

	контролю зміни (коригування) регуляторних актів та відстеження ефективності державної регуляторної політики
Поповнення доходної частини бюджету через встановлення механізму адміністративної відповідальності	Існування додаткового навантаження на існуючі органи державного управління

2. Впровадження нової регуляторної культури.

Переваги	Недоліки
Підвищення прозорості діяльності державних органів управління і поінформованості громадськості через мережу Інтернет	Несконцентрованість повної інформації про регуляторну діяльність на веб-сайтах регуляторних органів/розробників
Запровадження інститутів рівня незалежної експертизи здійснення регуляторної діяльності	Інертність громадськості та необхідність побудови відповідної правової бази

3. Розробка інформаційної системи процесу регуляторної діяльності (бази обліку, моніторингу та аналізу регуляторної діяльності).

Переваги	Недоліки
Підвищення прозорості діяльності державних органів управління і поінформованості громадськості через формування системи обліку регуляторних актів	Зростання завантаженості у роботі на існуючі органи державного управління та необхідність побудови відповідної правової бази
Підвищення ефективності державного та місцевого управління через запровадження механізму моніторингу і аналізу регуляторних актів	Необхідність бюджетних витрат та побудови відповідної правової бази

Перспектива подальших досліджень полягає в аналізі та розробці підходів до формування системи механізмів державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності з метою усунення у суб'єктів регуляторного процесу існуючої проблематики в їх інформаційних відносинах.

Література

1. Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» від 11.09.2003р. №1160-IV [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>

2. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992р. №2657-XII [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>

3. Бакуменко В. Д., Князєв В. М., Сурмін Ю. П. Методологія державного управління: проблеми становлення та подальшого розвитку [Текст] / В. Д. Бакуменко, В. М. Князєв, Ю. П. Сурмін // Вісник УАДУ. – 2003. – №2. – С. 18-20.

4. Вдовиченко Л. Ю. Регуляторна діяльність як предмет адміністративно-правового регулювання [Текст] / Л. Ю. Вдовиченко // Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації Української держави : мат. III Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 20-21 берез. 2013) / уклад. : Б. В. Новіков, Т. О. Чепульченко, І. П. Голосніченко, В. Ю. Пряміцин. – К. : НТТУ «КПІ», 2013. – С. 143-145.

5. Вдовиченко Л. Ю. Електронне урядування у регуляторній діяльності : проблеми та перспективи [Текст] / Л. Ю. Вдовиченко // Інформаційне суспільство і влада : зб. тез доповідей 2-го Кіровоградського соц.-економ. форуму (Кіровоград, 23-24 квіт. 2013). – Кіровоград, 2013. – С. 21-24.

6. Вдовиченко Л. Ю. Теоретичні підходи до визначення змісту державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності [Текст] / Л. Ю. Вдовиченко // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. – Одеса : Вид-во ОРІДУ НАДУ, 2013. – Вип. 2 (52). – С. 34-38.

7. Виноградова Н. Л. Сучасні підходи до систематизації принципів у теорії державного управління в контексті змістовного аналізу поняття «принцип» [Електронний ресурс]. – Режим доступу – <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2008-1/doc/1/19.pdf>

8. Державне управління в Україні : наукові, правові, кадрові та організаційні засади : [Текст] навч. посіб. / за заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка. – Львів : Вид-во нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2002. – С. 28.

9. Державне управління в Україні [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. В. Б. Авер'янова. – К. : Вид-во ТОВ «СОМІ», 1999, – С 35-39.

10. Літвінов О. В. Діяльність органів місцевого самоврядування з реалізації державної регуляторної політики в Україні [Електронний ресурс] : автореф. дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.04 / О. В. Літвінов, 2010. – укр. – Режим доступу : <http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/350982.html>

11. Літвінов О. В., Андреев О. М. Недоліки законодавчого забезпечення державної регуляторної політики [Електронний ресурс] / О. В. Літвінов, О. М. Андреев – Режим доступу : http://dcesrp.ho.ua/doc/Litvinov_Andreev_2_32_2008.pdf

12. Муниципальное управление и поддержка предпринимательства [Текст] / под ред. В. П. Белянского, А. Г. Воронина, Б. Т. Пономаренко. Академия менеджмента и рынка. М. : Логос, 2001. – 362 с.

13. Нижник Н. Р., Машков О. А. Системний підхід в організації державного управління [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. Н. Р. Нижник. – К.: УАДУ, 1998. – 160 с.

14. Сушинський О. І. Актуальні проблеми методології наук державного управління [Текст] / О. І. Сушинський // зб. наук. пр. Укр. Академії держ. упр. при Президентіві України (Львів. філіал). – Львів : ЛФ УАДУ : Кальварія, 2000. – Вип. 3.

15. Философский энциклопедический словарь [Текст] – М. : ИНФРА-М, 1997. – 576 с.

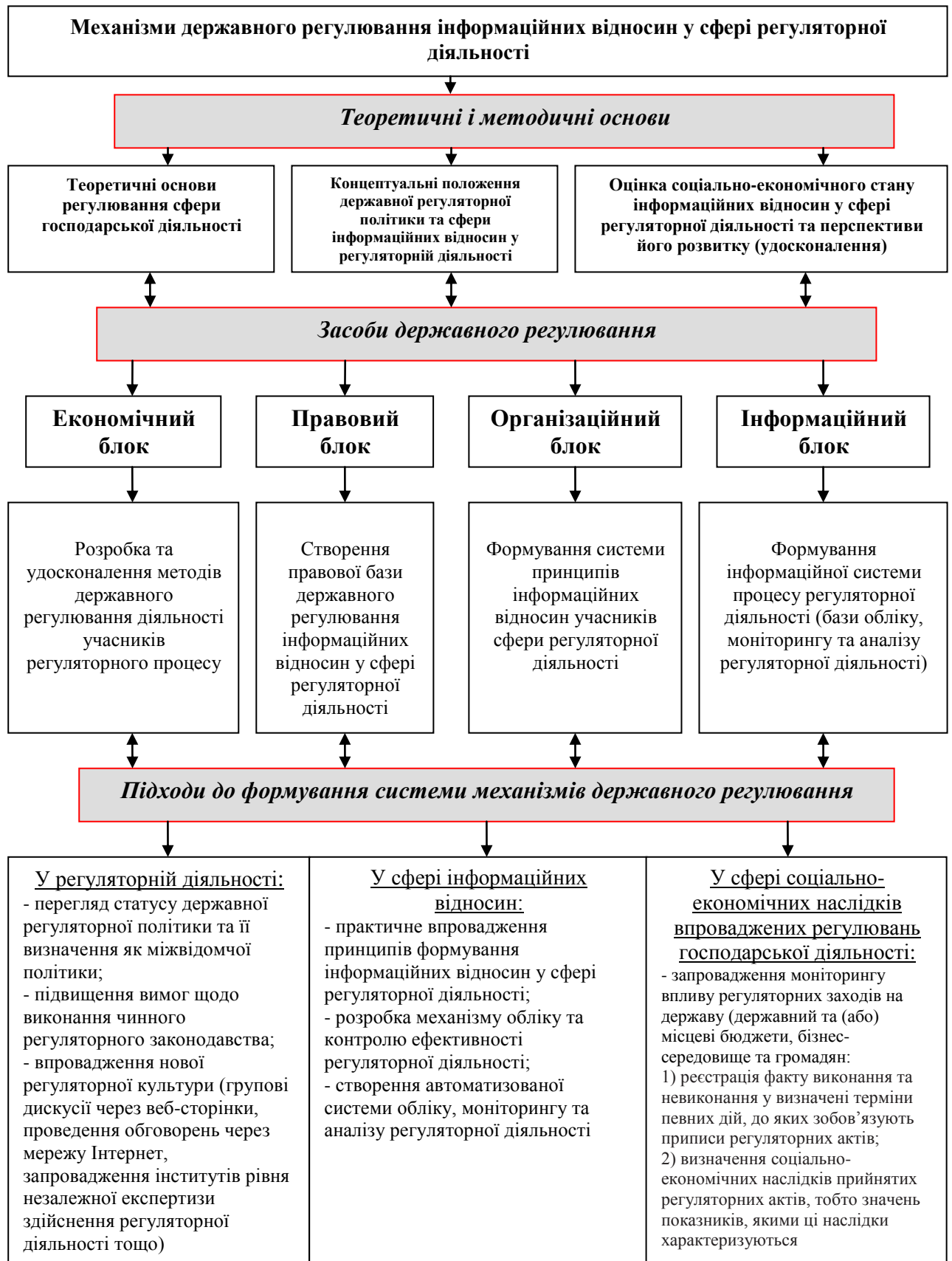

Рис. 2. Механізми державного регулювання інформаційних відносин у сфері регуляторної діяльності

Лариса Вдовиченко

**ПРОБЛЕМЫ ИНФОРМАЦИОННЫХ ОТНОШЕНИЙ СУБЪЕКТОВ РЕГУЛЯТОРНОЙ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И МЕХАНИЗМЫ ИХ РЕШЕНИЯ**

Larysa Vdovychenko

**THE PROBLEMS OF THE INFORMATION RELATIONS BETWEEN THE SUBJECTS
OF THE REGULATORY ACTIVITIES AND THE MECHANISMS OF THEIR SOLUTION**